Το
ΝΑΥΤΙΚΟ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΕΛΛΑΔΟΣ
και ο
ΕΦΟΠΛΙΣΤΗΣ
ΠΡΟΣΦΕΡΟΥΝ
ΣΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΜΗΝΑ

το βιβλίο
Βαλκανικοί Πόλεμοι
1912-1913
Ο Ναυτικός Αγώνας
Του Αντιναυάρχου Π.Ν. ε.α.
ΙΩΑΝΝΗ ΠΑΛΟΥΜΠΗ

Αξίας 70 €

www.hmm.gr

Έτσι μας έσωσαν οι αδελφοί Πιπίνου

Ο λόγος στους πρωταγωνιστές. Ο άνθρωπος που βρέθηκε αβοήθητος στη θάλασσα και που σώθηκε χάρη στην τύχη, στις δυνάμεις του και στην πράξη αυτοθυσίας των αδελφών Πιπίνου στη Ρόδο. Μνήμες που δεν σβήνουν, 35 χρόνια μετά. Ο λόγος και η εικόνα του Νικόλα Πιπίνου στον «Ε» Σεπτεμβρίου θυμίζουν ξανά τις στιγμές που οι ναυτικοί γίνονται ήρωες. Μια αναλυτική εξιστόρηση

Κύριε διευθυντά,

Βρίσκομαι στην ευχάριστη θέση να επικοινωνήσω μαζί σας, ορμώμενος από το αφιέρωμα στον Νικόλα Πιπίνο στο προηγούμενο τεύχος του «Ε» (τ. 281). Διαβάζοντάς το, θυμήθηκα τις δύσκολες στιγμές που πέρασα. Και αναφέρομαι στην αυτοθυσία των αδελφών Πιπίνου όταν στο λιμάνι της Ρόδου βοήθησαν να σωθούν δύο ναυτικοί τους οποίους είχαν ρίξει τα κύματα στη θάλασσα. Εργαζόμουν στο Ο/Γ ΖΑΚΡΟΣ από το 1977 έως το 1985, εκτός από το χρονικό διάστημα της στρατιωτικής μου θητείας. Ήμουν ένας από τους δύο ναυτικούς που βρέθηκαν στη θάλασσα, ανθυποπλοίαρχος τότε. Ο άλλος ήταν ο ναύτης Θεόφιλος Βερυκοκίδης. Ήταν Τετάρτη 18 Φεβρουαρίου 1981.

Εκείνο το μήνα είχαμε δύο σοβαρά συμβάντα στην Ελλάδα: στις 8 Φεβρουαρίου την τραγωδία της Θύρας 7 στο Στάδιο Καραϊσκάκη, μετά το τέλος του αγώνα Ολυμπιακός-ΑΕΚ με 21 θύματα και αρκετούς τραυματίες, και στις 24 Φεβρουαρίου το μεγάλο σεισμό 6,7 Ρίχτερ στις Αλκυονίδες νήσους, με 20 νεκρούς, περίπου 500 τραυματίες και πολλές καταστροφές. Το πλοίο μας τότε εκτελούσε δρομολόγια Πειραιά-Κω-Ρόδο. Είχε αποπλεύσει από τον Πειραιά το βράδυ της Δευτέρας 16 Φεβρουαρίου, με κατάπλου στη Ρόδο το απόγευμα της Τρίτης. Και παρέμενε στο λιμάνι της Ρόδου 24 ώρες, μέχρι να ξεφορτώσουν τα φορτηγά οχήματα και να επιστρέψουν πίσω στον Πειραιά. Πλοίαρχος ήταν ο Χρήστος Απέργης και ύπαρχος ο Θανάσης Βούκενας.
Είχαμε δέσει με ασφάλεια στον προβλήτα, πλαγιοδέτηση με την πλώρη προς το τελωνείο και το 1/3 της πρύμης εκτός προβλήτα. Το πρωί της Τετάρτης 18 Φεβρουαρίου, ο καιρός άρχισε να αγριεύει. Μεγάλα κύματα με διεύθυνση Α ΝΑ σκέπαζαν τον κυματοθραύστη και έρχονταν με μανία προς το πλοίο. Άρχισαν να κόβουν οι κάβοι ο ένας μετά τον άλλο, με κίνδυνο να παρασυρθεί το πλοίο δυτικά προς τους μόλους. Όσο περνούσε η ώρα, το πλοίο απομακρυνόταν από τον προβλήτα.

Συνέχεια στη σελ. 139